

BŁYSKAĆ SIĘ (28) *vb impf*

się (21), się (7).

błyskać się (20), **bliskać się** (8); błyskać się *Murm, WróbŻółt, RejFig* (7), *BibRadz* (2), *Mącz, RejPos, RejZwierc, StryjWjaz, ModrzBaz, Calag, KochFrag, RybGęśli, WujNT*; bliskać się *BartBydg, Calep* (7).

inf błyskać się (1). ◇ *praes 1 sg* błyskâm się (7). ◇ *3 sg* błyskâ się (5). ◇ *3 pl* błyskają się (6). ◇ *praet 3 sg n* błyskało się (3). ◇ *3 pl subst* błyskały się (1). ◇ *imp 3 sg* niechaj się błyskâ (1). ◇ *con 3 pl subst* by się błyskały (1). ◇ *part praes act* błyskając się (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Świecić się, lśnić nagłym, krótkotrwałym blaskiem; wytwarzać błyski; migotać; *fulgurare Murm, BartBydg, Calep, Cn; coruscare Murm, Calep; micare Mącz, Cn; intermicare, refulgere, renidere, scintillare Calep; fulgurire Cn* (25) : *Corusco* – Błiskâm łzie, łfne łzie. *Calep* [264]a, 352b, 552a, 905a, 911a, 954a, 1032b.

a. O źródłach światła lub ognia (3) : A kiedy się fiárkowe prochy w to wmieszâiâ/ To iuz oczymâ widziłiz się zápalâiâ. A gdy lecâ do wody/ tedy się błyskâiâ *RejWiz* 151v, 141 v.

Przen (1) : Błyskanie, czufz tego czału, To znamionowało iż Ewangelia święta miała się błyskać po świecie *WróbŻółt aaVv*.

b. O piorunie, błyskawicy [w tym bezpodmiotowo (5)] (9) : *Murm* 16; *BartBydg* 221b; *Vz ná k łobie* idacâ łzpetnâ czarnâ chmurę. A pod nią sierzał dole łtrâłzliwie błyskâło *RejWiz* 82; áby zrozumiełi że ogień gorâiacy błyskâiâc się przez grâdy y dżdże popłował wzytki nieprzyaciâłskie. *BibRadz Sap* 16/22, *Luc* 17/24; *Micat ignibus aether*. Błyska się ná powietrzu ná niebie. *Mącz* 220c; *Błyłka się/ et łyłka się. Fulgurat. Calag* 182a; *WujNT Luc* 17/24.

W przen (1): Ale gdy thy w czâs zábieżyłz s pokornym fercem [...] / świętemu miłofierdzyu iego/ iuz niechaj się błýłka iâko chce/ nigdy żadne niebepięczeństwo ciebie się dotknâć nie może *RejPos* 244v.

W porównaniu (1): Oczy twé/ iâko gwiazdy się błýłkâły *KochFrag* 27.

c. O odbłasku, połysku przedmiotów lśniących albo świecących się (5) : *RejZwierc* 22v; [Radziwił] Iechał w łwym Włóskim łtroiu/ złoto się błýłkâło *StryjWjaz* B3; *ModrzBaz* 142v; Nie dbam ia by zbroie w podworzâch mych brzmiâły Albo ołtre kordy się błýłkâły *RybGęśli* B3v.

W porównaniu (1): A kâmyczki by złoto tâm się w nich błýłkâiâ. *RejWiz* 24v.

2. Wyróżniać się od otaczającego tła jaskrawością lub jasnością barw; jaśnieć (3) : O coż ich ták záwiodły tãmy mârne bryże. Bo chociay się foremnie z dâleka błýłkâiâ/ Ale byś we wnątrz pórzał łzpetnâć fârbę máiâ. *RejWiz* 27v, 34v.

błyskać się czym: Kwiateczki po niey włzędy/ by drogic kâmyczki/ Rozlicznemi fârbâmi błýłkâiâ się włzycki. *RejWiz* 179v.

Synonimy: *iskrzyć się, lśnić się, łyskać, łyskać się, skrzyć się.*

Formacje pochodne: *przebłyskawać się; błysnąć się; błyszczec się, zabłyszczec się.*

Cf **BŁYSKAJĄCY SIĘ**